

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu refpasaret.hu

Pasarét, 2023. június 1.
(csütörtök)

Földvári Tibor

SEGÉLYKIÁLTÁS ÉS CSATAKIÁLTÁS

Köszöntés igéje: Zsoltár 145,17-18

Igaz az Úr minden ő útában, és minden dolgában kegyelmes. Közel van az Úr minden őt hívóhoz; mindenkire, aki hűséggel hívja őt.

Énekek: 89,1.7; 274

Lekció: 2Krónika 13,12-18

Alapige: 2Krónika 13,12-18

Azért ímé mi velünk van az Isten vezér gyanánt, és az ő papjai a riadókürtökkel, hogy ti ellenetek kürtöljenek. Izráel fiai! Ne harcoljatok az Úr ellen, a ti atyáitok Istene ellen, mert nem lesztek szerencsések! Jeroboám pedig lest vetett ellenük, hogy hátuk mögé kerüljön, s ilyen módon Júda előtt is ők legyenek, hátuk mögött is a les. Látván pedig Júda, hogy ímé mind elöl, mind hátul megtámadtattak: kiáltának az Úrhoz, a papok pedig trombitáltak a trombitákkal. És kiáltának Júda férfiai; és mikor kiáltának a Júda férfiai, az Isten megverte Jeroboámot és az egész Izráelt, Abija és Júda előtt. És az Izráel fiai menekültek Júda elől, de az Isten kezükbe adta őket; Mert megverte őket Abija és az ő népe nagy csapással, úgyannyira, hogy az Izráeliták közül seb miatt ötszázezer válogatott férfi esett el. És ilyen módon aláztattak meg az Izráel fiai abban az időben; Júda fiai pedig megerősödének, mert ők az Úrra, az ő atyáik Istenére támaszkodtak volt.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, valóban imádunk téged irgalmasságodért, az Úrnak irgalmát örökké énekelhetjük. Nem csupán itt a földi életben, hanem az Úr Jézus eljövetele után az új ég és az új föld örök dicsőségében is ragyogni fog számunkra, milyen nagy a te irgalmasságod.

Köszönjük neked, hogy a te ígéreteid miatt ez a te isteni tökéletességed nekünk reménységet jelent. Tudod, hogy a köszöntés igéjét hallva is olyan bátorító volt és vigasztaló, hogy te közel vagy hozzánk, meghallgatod könyörgésünket. De azt is tudod, hogy néha nehezebben várjuk a te megoldásaidat, a szabadításodat nem mindig érezzük jónak, amikor várni kell rá, de szeretnénk akkor is megvallani, hogy mi rád tekintünk és rád akarunk tekinteni mindig az Úr Jézusban, az Úr Jézus által.

SEGÉLYKIÁLTÁS ÉS CSATAKIÁLTÁS

Hálát adunk neked, hogy így lehetünk együtt a hétközi istentiszteleten újra. Köszönjük a te jelenlétedet, köszönjük a gyülekezet közösségét. És azért is hálásak vagyunk, hogy a keresztség sákrámentumában is ki akarod jelenteni nekünk nagyon is látható módon, ki is vagy te nekünk. Kérünk téged, szólíts meg bennünket személyesen, szólj hozzánk.

Ámen.

Igehirdetés

A napokban olvashattuk is a kalauz szerint ezt a bibliai történetet. Abija, Roboám fia, Salamon unokája Júdában a király. Jeroboám, Nébát fia pedig az izraeli országrészben a király. Ami azt jelenti – emlékszünk –, hogy most már kettészakadt országrész, az Úr népe nem egységes, sajnos. És ami különösen fájó igazság, hogy egymás ellen harcolnak. Lehetne mondani így is, hogy polgárháború, de hadd mondjam így inkább: egymás ellen harcol az Úr népe két királya, két hadserege. És kiderül, hogy Júda királya és a Júda fiai azok az Úrra támaszkodnak, bíznak benne, ez nem mondható el Izrael fiaira.

S ami a történetből különösen megragadott, az az az egyszerű tény, hogy két-fajta kifejezéssel is beszél Júda királya meg a Júda fiai kiáltásáról. Az egyik kifejezést így lehet mondani, hogy segélykiáltás, a másik kifejezést pedig így lehetne magyarul mondani, hogy csatakiáltás. Mind a kettő hangos kiáltás, kiabálás. Az egyikben az Úrhoz szóló segélykérés, a másikban csatakiáltás.

A napokban megnéztem ismét, mert nagyon kedves nekem ez a film, *Zaj a csendben*, ami a 2020-as Európa-bajnokságra kikerülő magyar válogatottról szól. Olyan jó volt újra átélni e film révén mindazt, ami akkor történt még a Covid idejében. És abban kezdettől fogva mindig nagyon emlékezetes, hogy a félidőben, amikor az Izland elleni meccs volt, félidőben – emlékszünk – vesztesre állt a csapat. És a csapatot bátorította az ott jelen nem levő vezetőedző, Marco Rossi, hiszen ő is covidos lett, de interneten keresztül beszélhetett és próbálta őket lelkesíteni. A végén pedig hallható, valamelyikőjük mondja, hogy gyerünk már csak egy gólt kell lőni, és akkor olyan jó lesz minden. Benne volt ez tehát, hogy ilyen egyszavasán vagy pár szóval kifejezve a többieket buzdította. Nem is tudom igazán visszaadni, mert ott kellett volna lenni, de benne volt, hogy gyerünk, küzdjünk. És végül is hiába álltunk vesztesre, a végén nagyon izgalmas befejezése lett az egésznek, de mégiscsak nyert a magyar csapat és kikerültünk az Európa-bajnokságra.

Itt játékról volt szó, fociról. De egyfajta kiáltás, bátorítás, csatakiáltás. Ez nem a segélykérés kiáltása, hanem az a bizonyosság, hogy valami sikerülni fog. Ez működik tehát a világban. Hát akkor mennyivel inkább működik az Úr népe életében.

Abban biztos vagyok, hogy nem véletlen, hogy az Úr rögtön, amikor megtörtént ez a szomorú tény, hogy kettészakadt az ország, akkor ő nagyon hamar akarta igazolni: igen ám, de én akkor is Úr vagyok és akkor is az vagyok, akiben bízhat az én népem. És mivel ez a Krónikák könyvében van és jelzem nektek, csak a Krónikák könyvében található Abijáról, Roboám fiáról ez a történet. Ha kinyitottátok a csendesség során is a Királyok 1. könyve 15. részét, ott egészen más jellemző olvasható erről a királyról. A királyokról és a prófétákról szóló kis bibliaiskolai képünkön Abiját fekete figurával ábrázoljuk. És nagyon vékony fekete figura, mert három évig uralkodott csak. A Királyok könyvében szinte csak a negatívumokat olvassuk róla, vele kapcsolatban. Az is az Úr kijelentése, csak most hadd mondjam így az üzenet szempontjából, hogy a Királyok könyvében megláthatjuk, hogy milyen az Úr népének a királya, meg milyen az ő idejében az Úr népe, amikor igazolja az Úr róluk, hogy

igen, kegyelemre szoruló bűnös emberek, akik egyáltalán nem tökéletesek. Nagyon is el tudnak fordulni tőle még Júda királya és a Júdában élők is.

De a Krónikák könyve – emlékeztek – a babiloni fogságból szabadult zsidóság-nak szól először, ők olvashatták a leírt kijelentést meg hallhatták a kijelentést fogság után. Miért volt a babiloni fogság? Mert Júda népe egyáltalán nem volt tökéletes, de a fogságból kiszabadultak. És ha Eszter könyvére, Ezsdrás könyvére, Nehémiás könyvére gondolunk, látszik ott is, hogy még mindig nagyon is kegyelemre szoruló bűnös emberek közössége Júda népe is, meg akkor már királyok nem is lehettek a fogság után, de a Dávid háza királyi sarjai ott voltak. De még mindig rászorulnak az Úr kegyelmes szabadítására. És a Krónikák könyvében az Úr ezt akarta megmutatni: nézzétek meg Abija életében, hogyan mutattam meg, hogy milyen nagy az én kegyelemem.

Hadd idézzem újra, mert nem is olyan régen hallhattuk a Római levél 5. része végéről ezt a nagyon bátorító kijelentést: „de ahol megnövekedik...” – megsokasodik – „... a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik”.

Ez a történet azt mutatja meg, hogy ki is az az Úr, akire nagyon is támaszkodhat és számíthat az ő népe, amikor egy nagyon kilátástalan helyzetben rászorult Isten kegyelmes megoldására, szabadítására. Nem az a kérdés, hogy a nép milyen vagy a király milyen amúgy, hanem hogy amikor tapasztalják, hogy nagy baj van, szabadításra szorulunk, akkor egyszer csak a hitükben megmutatkozik ez, hogy de van nekünk egy Istenünk.

Ezért a kiáltás kétféle jellemző gondolatához kapcsolódóan nagyon egyszerűen megnézzük, hogy akkor ez a bizonyos segélykiáltás milyennek is mutatkozik meg, amikor tényleg az Úrra támaszkodó segélykiáltása az Úr népének. A másik pedig az Úrra támaszkodó csatakiáltás. És mind a kettő fontos.

Segélykiáltás. Ha e földi élet szempontjából nézzük Abija életét – ahogy mondtam nektek, a Királyok 1. könyve 15. részében jó néhány versben így van bemutatva –, az látszik, mennyire kegyelemre szoruló bűnös ember ő is. Ha viszont a túlvilági, tehát a láthatatlan világ isteni oldaláról bemutatott igazságot nézzük, akkor azt látjuk, hogy milyen nagy az Úr kegyelme még egy ilyen király iránt is, meg az ő idejében az Úr hogyan ad szabadítást.

A szomorú tény most tényleg az, hogy nem egy pogány uralkodó támad Júdára, hanem a testvérnép, a testvértörzsek és annak vezetője. Tudom, hogy ezt fájó így ki-mondani most itt köztetek, de arra kell gondolnunk, hogy amikor a hívő emberek, Isten népe között is esetleg olyan helyzet alakul, amit most háborúval kell jellemezni. Ez nem szent háború, hanem ez azt mutatja, hogy a Pasaréti Református Gyülekezet közössége is olyan közösség – ha már tapasztaltad bármikor, hogy volt, hogy néha valakit nehezebb volt szeretni a gyülekezet közösségében –, amely rászorult Isten kegyelmére. De hadd kérdezzem meg, hogy akik házasok köztetek, hogy a házastársad iránt volt-e már olyan érzés, ami azt mutatta, hogy segítségül kellett hívni az Urat, mert a társam valahogy úgy viselkedett, és nem hallgat rám, én se órá, háború van, itt csak az Úr segíthet.

Izrael és Júda testvérháborúja. Jeroboám kétszer akkora hadsereggel támad, tehát ő van előnyben. És hallottuk a leírásból, hogy nagyon ügyes hadvezér Jeroboám, mert elől is és hátul is megtámadja Júda királyát és Júda hadseregét. Jeroboám ekkorra már megépítette az arany szobrokat Bételben meg Dánban, emlékeztek. Ő az Úrtól kapta a királyságot, de ő elfordult az Úrtól, elhagyta az Urat, és az arany szobrokat azért készítette, hogy nehogy már a népem Jeruzsálemben menjen imádni az Istent és akkor még a végén odaállnak Júda királya mellé. Többet nem akarok mon-

SEGÉLYKIÁLTÁS ÉS CSATAKIÁLTÁS

dani Jeroboámról, csak ezt a hangsúlyt azért akartam megtenni, hogy Jeroboámnak az úgymond bálványimádó jellemzője azért volt, mert nagyon józanul gondolkodik evilági szintéren, de teljesen Istenbe vetett bizalom nélkül.

Es amikor Abija és Júda hadserege föláll szemben, ott állnak a fronton, akkor egyszer csak Abija megszólal. Nem akartam fölolvasni a teljes beszédét, tulajdonképpen egy tanúbizonyságtétel. Még mielőtt harcra kerülne a sor, próbálja meggyőzni Jeroboámot és az izraeli testvéreit.

És itt csak néhány kifejezést emelek ki. Látszik, hogy Abija, ha eddig nem is nagyon foglalkozott ő sem az Úrral meg az ő életében is volt sok bukás, sajnos, de ebben a nagyon kritikus helyzetben mindenképpen bízik, az Úrra támaszkodik – itt a 18. versben hallottuk is a kifejezést. Arról kezd el beszélni, hogy az a királyság, ahol most ő a király, Dávid házának adatott örök királyság, „sónak szövetsége által” adta az Úr. Ez a mózesi törvényekből egy nagyon fontos kifejezés: sónak szövetsége. Bence van, hogy az Úr jelenlétében történt minden, ami a dávidi utódok királyi voltát igazolja, tehát ez az Úrtól való királyság. És Jézusra is mutat természetesen. És arról is beszél Abija, hogy mi az Úr templomában szolgáljuk az Urat. Zajlanak a mindennapi áldozatok meg az ünnepi áldozatok, tehát az Úr királysága és az Úr temploma és az abban zajló istentisztelet helyénvaló, az Úr törvénye szerint való, és ez igazolja, hogy Júda ragaszkodik az Úrhoz.

Hadd mondjam ki újra nektek: de közben nagyon súlyos bűnök voltak Abija életében, amit a Királyok könyvében meg kell, hogy említsen az Úr. De ha az a kérdés, hogy hogyan maradhatok életben e földi életben egyáltalán, meg hogyan maradhatok meg lelki életben, hívő életben, akkor csak az Úr, akire hivatkozhatok. És ez látszik itt. Nem arról van itt szó, hogy Uram, most segíts, aztán utána úgyse fogok veled foglalkozni, hanem Abija itt nagyon őszintén megvallja, hogy ki is az az Úr, akiben bízniuk kell. Hűtlen Jeroboám és Izrael az Úrhoz, ezért például a 10. versben, mikor Júdáról beszél, akkor így mondja: „Mi mellettünk van pedig az Úr, a mi Istenünk, akit mi el nem hagytunk.” Aztán a 12. versben – ezt már hallhattátok a felolvasásból: „Azért ímé...” – emlékeztek, az ’ímé’ szócska hangsúlya – „... mi velünk van az Isten vezér gyanánt, és az ő papjai a riadókürtökkel, hogy ti ellenetek kürtöljenek. Izrael fiai!” Tehát az Úr jelenlétének meg a velünk lételemének a megvallása kétszer is – az ’ímé’ szócska különösen fontos.

Az Úr papjai a riadókürtökkel – ez is egy nagyon fontos fogalom a mózesi törvényekben. A Mózes 4. könyve 10. részében olvasunk arról, hogy az Úr két kürtöt is készíttetett. Lehetne trombitának vagy harsonának is fordítani, a különböző magyar fordításokban valószínű, ha olvassátok, látjátok majd, hogy sokféle fordítás van. Egy biztos, most én a Károli fordítás miatt a kürt szót használom. Riadókürt – amikor megszólal, akkor menjünk istentiszteletre, vagy most ünnep jött Izrael népe, halljuk a kürtöt, menjünk imádni az Urat a templomában. Ha meg háborús helyzet van, akkor halljuk a kürtöt, akkor az Úr velünk van a háborúban, ami nagyon fontos, győzelmet fog adni az Úr. Tehát a riadó kürtök, a papok által megfújt riadókürtök, ezek azt hirdették, hogy velünk az Úr, ünnep, gyász idején is akár, de a háborúban is.

És annyira megfogott engem, hogy Abija szinte kérleli Jeroboámot meg Izrael fiait, hogy ne harcoljatok az Úr ellen, mert nem tudtok, nem tudtok győzni. Velünk van az Úr és a kürtök, ha megszólalnak, azok is hirdetni fogják nektek, hogy ti csak veszíthettek ezzel.

De látszik Jeroboám és az izraeliek elhatározása, hogy ők nem foglalkoznak az Úrral, ők a hadicselt alkalmazzák és ekkor van ez, hogy egyszer csak elkezdődik a háború. Most már vége Abija beszédének, elindul a harc.

És itt volt a kijelentésben az első kiáltás: „Látván pedig Júda, hogy ímé mind elöl, mind hátul megtámadtatának: kiáltának az Úrhoz, a papok pedig trombitáltak a trombitákkal.” És itt egy olyan szó szerepel, ami minősítetten arra utal, hogy valaki hangosan felkiált segélykiáltással. Nem véletlen, hogy ez a szó van itt és az „Úrhoz” kifejezés is ezt akarja megerősíteni: „Kiáltának az Úrhoz.”

Józanul látja Abija is meg Júda hadserege, hogy esélyünk nincs a túlerővel szemben. De ha igaz mindaz, amit hallottunk a királyunktól az Úrral kapcsolatban, akkor van kihez kiáltanunk. És itt szeretném kiemelni nektek: „Látván pedig Júda, hogy ímé mind elöl, mind hátul megtámadtatának:...” – ez azt mutatja, hogy a hívő ember, a hívő emberek közössége nagyon józanul látja, hogy mi a baj. Ímé most olyan helyzet van, aminél nincs más megoldás, csak a segélykiáltás.

Én gondolom, ti is úgy vagytok, azért nem nagyon szeretjük az ilyen helyzeteket. Inkább én is azokat a helyzeteket szeretem, ahol tudom, hogy azért én is tudok ezt-azt tenni, hogy megoldódjon valamilyen nehézség, baj. De vannak olyan helyzetek, amiknél egyszerűen nincs más megoldás, ha az Úr nem csinál valamit, akkor végünk van.

Ilyenről van most szó. De van kit segítségül hívni. Látták Júda fiai a testi szemekkel, hogy ímé, de előtte már elhangzott, hogy de ímé az Úr van mivelünk, ez meg a lelki látásnak a valósága. Lehet, hogy a testvérnép ellen kell harcolni, de az Úr a győzelem és segítés, Urunk!

Az Úrnak szóló segélykiáltás. Neked ez ismerős-e? Amikor az Urat megismerted, amikor megtértél, amikor elfogadtad a kegyelmét, akkor is egy ilyen segélykiáltás kellett, hogy legyen a szádon vagy a gondolataidban. Hallottuk pünkösdkor is: „Mert minden, aki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik.” De most már a hívő életben való járás során is hol kell esetleg segítségül hívni az Úr nevét? A házasságra, a családra gondolva, nagy családra vagy a lelki családra, a gyülekezetre gondolva.

Viszont a másik segélykiáltás is fontos. Most így mondtam, hogy segélykiáltás, mert első hallásra úgy tűnik, hogy akkor ez is egy segélykiáltás. „... kiáltának az Úrhoz, a papok pedig trombitáltak a trombitákkal. És kiáltának...” – Károli ugyanazzal a szóval fordítja – „...Júda férfiai; és mikor kiáltának a Júda férfiai, az Isten megverte Jeroboámot és az egész Izráelt, Abija és Júda előtt.” Ez a kiáltás – „kiáltottak Júda férfiai” másodszor a 15. versben „és mikor kiáltottak” – ez már egy olyan szó, ahogy mondtam, ahol a csatakiáltás, illetve annak a szava, amit a Mózes 4. könyve 10. részében is alkalmaz, mikor arról van szó, hogy megszólal a kürt. A riadókürt megszólal. Lehetne így is mondani: amikor a riadókürt kiált – ugyanaz a szó. Az emberi hangon mondott kiáltás is csatakiáltás és a kürt megszólalása is.

És most szeretném a figyelmeteket fölhívni, hogy a segélykiáltás is össze van kapcsolva a kürt megszólalásával. „Kiáltának az Úrhoz,...” – a 14. versben, majd így folytatta – „... a papok pedig trombitáltak a trombitákkal” – itt a trombitának fordítja most a szót, de ezt lehetne kürtnek vagy harsonának is, Károli itt így fordította. De szeretném nektek aláhúzni, hogy arra van az utalás, hogy a segélykiáltás is azért kapcsolódik ahhoz a gondolathoz, hogy amikor mi segítségül hívjuk az Urat, ez olyan, hogy közben tudjuk, hogy a riadókürt már szól. Az meg azt jelenti, hogy csatakiáltás is van, és kiáltjuk is a csatakiáltást – ezt ki is emeli a folytatásban a következő versben.

Remélem, értitek, segítségül hívom az Urat, mert nagyon nagy baj van, de már ez is reménységgel, és van kire támaszkodnom, de közben a következő pillanatban már csatakiáltás. A biztos győzelem tudatában kiáltok. Kihez? Most nem segítségért kell az Úrhoz, de mégis segítségkérés is ez, de ez már nem kérés, hanem annak a

SEGÉLYKIÁLTÁS ÉS CSATAKIÁLTÁS

megvallása, hogy hát tudom, hogy kihez kiáltok, kinek a harca ez. És erről beszélt Abija, mert mondta, hogy: Jeroboám, ha ti harcoltok, akkor ti az Úr ellen fogtok harcolni. Ha a hűtlen Izrael megtámadja az Úrhoz hűséges Júdát, akkor ebből csak egy következhet, hogy a hűtlen Izrael fenyegetve lesz, mert az Úr ellen harcolnak és az Úr fog harcolni Júdáért.

Ismerős e neked ez a fajta bizalom és az Úrra támaszkodásnak ez a fajta bizonyossága? Ez volt, ami engem nagyon megragadott. Én ugyanis olyan vagyok inkább, hogy ha nagy baj van, akkor hajlok arra, hogy inkább a segélykiáltás. Aztán, ha megoldódik a probléma, utána már könnyebb nekem is mondani, hogy: – Jaj, Uram, úgy szégyellem, hogy nem bíztam jobban benned, pedig tudtam, hogy mit is ígértél. De a nagy bajban inkább csak a segély. És ez is fontos – szeretném aláhúzni újra és újra –, de az Úr hadd bátorítson titeket is meg engem is: nemcsak segélykiáltással lehet kiáltani soha. Ez a történet azt mutatja: ott van a csatakiáltás is.

Szeretném a legfontosabbal aláhúzni: emlékeztek, hogy az Úr Jézus hányadik szavaként a kereszten mondta, hogy elvégeztetett? Mert nem az utolsó volt. Hanem az utolsó előtti. Az utolsó már az volt, hogy kileheli lelkét, utolsó lehellete és: „Atyám, a te kezeidbe teszem le az én lelkemet.” Tehát a meghalása pillanataiban az utolsó pár szó. Ezt most azért szerettem volna így elétek hozni, hogy viszont az én meghalásom előtti utolsó szó, ami elhangzik elvégeztetett. János evangéliumában ott úgy van, hogy kiáltott Jézus. Jézus ezt kiáltotta. Alig volt ereje, de akkor is ezt kiáltotta. És ez fontos: ez csatakiáltás volt. Elvégeztetett.

A Józsué könyve 6. részében, amikor Jerikó falai ledőlnek, miért is dőlnek le Jerikó falai? Nem azért, mert olyan hangosan kiáltottak, hogy a falak ledőltek, de mégis azért, mert csatakiáltással kiáltottak. Ezt az Úr mondta nekik. A jerikói szabadítása az Úrnak, emlékeztek, ott rögtön az elején, ez volt a legelső város, amit Izrael fiai az Úr kegyelméből elfoglalhattak, az ígéret földje biztos elfoglalásának a bizonyossága jerikói győzelem által és megerősítve. Ott is ez a csatakiáltás.

A csatakiáltás része a kürtök megszólalásának. A papok kürtölnek riadókürttel, kiáltanak a riadókürtök, a nép meg a király kiált csatakiáltással és az Úr harcol. Utána ők is harcoltak, tehát itt olvastuk, az Úr kezükbe adta az ellenséget, tehát ők is harcoltak, de érzitek, hogy itt az Úr harcolt. Ők ajándékba kapták a győzelmet, csak ennek a részesei lettek.

A kürtök, amikor megszólalnak – most szerettem volna az emlékeztetést elétek hozni –, ott olyan szép a Mózes 4. könyve 10. részében, hogy emlékeztetben lesztek majd, amikor a riadókürtök szólnak a háborús helyzetben, akkor az Úr meg fog emlékezni rólatok és cselekedni fog. Emlékszik az Úr arra, hogy mit ígért nektek és azt most végre fogja hajtani.

Ezért jelenti a csatakiáltással való kiáltása a hívő embernek meg a közösségnek, hogy a legnehezebb körülmények vagy a lehetetlen élethelyzetekben is, amikor mi az Úrtól segítséget kérünk, az azonnal összekapcsolódhat azzal, hogy tudjuk, hogy kitől kérjük a segítséget, és ő megígérte, hogy harcol. Olyan bátorító és vigasztaló ez nekünk. Az Úr megverte Izraelt. Az Úr kezébe adta Júdának Izraelt – ilyen egyszerű a győzelem.

Még azt hadd említsem meg itt a végén, hogy számunkra ez a kifejezés – a 12. versben így hallottuk legelőször: „Azért, ímé, mi velünk van az Isten vezér gyanánt...” – vezér gyanánt, és nekem egyből eszembe jutott a Károli féle fordításban a Zsidókhoz írt levél 12. részének 1-2. verse. Azt gondolom, ti is fogjátok ismerni, most csak a 2. verset kezdem el idézni: „nézvén a hitnek fejedelmére és bevégezőjére Jézusra”. Az 1. versben meg arról van szó, hogy hány és hány példa van arra a régi idők hívői

életében, hogy az Úr milyen szabadításokat adott, milyen szörnyű nehéz helyzetekben és még a bűnnel kapcsolatban is, és mi is ezt élhetjük át „nézván a hitnek fejedelemre”, a hit vezérére.

Vezér gyanánt – ott a héber nyelvben ez a fej szó, ő a fej, ő az első, ő az elkezdője mindennek, ő a végbevívője mindennek. A Zsidókhöz írt levélben a fejedelem szó azt jelzi, hogy nemcsak előttem van a harcban és ő harcol, hanem hadvezérként, tehát hatalmas erővel rendelkező Úrként harcol.

És a 18. versben ezért olyan egyszerű: „mert ők az Úrra, az ő atyáik Istenére támaszkodtak volt”. Ezt föl akartam olvasni a Károliból, ezt a „támaszkodtak volt”-ot, mert ez a régmúlt a Károli bibliafordításban szerepelni szokott, itt erről van szó, hogy ők átélik a szabadítást, mert van kire támaszkodnunk. Tehát megmutatja, hogy ők már akkor bíztak az Úrban, amikor még nem volt meg a biztos győzelem, de tudták, hogy ez csak idő kérdése.

Az Úr Jézus a halála előtti utolsó pillanatokban, percekben meghirdeti hatalmas csatakiáltással, hogy elvégeztetett. És ezért lehetett, Jézus győzelme miatt lehetett Abija, az Úr Jézus egyik őse idejében is nagy segélykiáltás és csatakiáltás az Úr népe részéről, és nekünk is ezért lehet.

Amikor belegondoltok abba, hogy Pál apostol számára ez mit jelentett, akkor azért akarom csak megemlíteni, hogy az életünkben néha a betegség, valamilyen fajta betegség, nehéz élethelyzet a munkával kapcsolatos, a munkában átélt nehéz, nehezebb élethelyzet okozhat sok mindent, Pállal kapcsolatban azt nem tudjuk pontosan, hogy mi volt a tövis, tehát ezt nem tudjuk, egyet tudunk, hogy mindenképpen zavarta. És emlékeztek, hogy ő segélykiáltással kiáltott az Úrhoz háromszor is, hogy vegye el a tövist – ott csak segélykiáltás volt. Aztán mikor az Úr válasza elhangzott, hogy „Elég néked az én kegyelem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el.”, utána jött a váltás Pál életében, hogy akkor „nagy örömet dicsekszem az én erőtlenségeimmel”. Megmaradt az erőtlenség, megmaradt úgymond a tövis, de ott volt már az Úr elég kegyelme.

És akkor mondja, akkor dicsekszem. Ezért szeretném így mondani: ez már csatakiáltás. Rászorulok az Úr segítségére naponta, mert erőtelen vagyok, de már nem úgy kell segítségül hívnom az Urat, hogy úgy érzem, hogy akkor negyedszer, ötödször, hatodszor is kell mondanom, mert még mindig nem segít az Úr. Pontosan fordítva: segítségül hívom az Urat, de mellette már ott van az a biztos hittudat, hogy az Úrnak megvan ezzel is a terve.

Korábban pedig a filippi börtönben Pál összeverten, fájdalom között, ott meg elkezdenek Silással együtt énekelni, jön a földrengés, aztán megtér a börtönőr is. Ott meg azt élte át az apostol, hogy munka közben, szolgálat közben szenved az Úrért, ez nagyon rosszul esett neki, de attól boldog, mert tudja, hogy az Úrnak megvan a terve, hát ő megígérte, hogy nekem ide kellett jönnöm, engem Macedóniába hívott az Úr, Európa felé hívott, csak most szenvedek. De bízott az Úrban és magasztalta az Urat.

Amikor az Úr Jézus eljön, ez a mi reménységünknek a legnagyobb ígérete, amiben bízhatunk, a Jelenések könyve 21. része szerint a 6. versben szintén egyetlen szó szerepel, ezt mondja a mindenható Isten: „Meglett.” „És monda nékem: Meglett. Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég. Én a szomszédnak adok az élet vizének forrásából ingyen. Aki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az fiam lesz nékem.” Ez a „meglett” szó hasonló az elvégeztetethez még az alakjában is. Ez a jövő Jézus eljövetelekor, de itt van előttünk, le van írva. Amikor az e „meglett” elhangzik, akkor már örök üdvösség boldogsága. Ott már semmi segítségül hívás nem kell az Úr számára tőlünk, mert ott már minden boldogító lesz, de

SEGÉLYKIÁLTÁS ÉS CSATAKIÁLTÁS

csatakiáltás hangozhat majd. Nem is akármilyen! De addig is, amíg az a szó el nem hangzik, amíg el nem jön az Úr Jézus, halljuk, ott van: aki győz.

Bátorítson az Úr benneteket is abban, hogy akármilyen szorult helyzetben is lehetek, bármelyikőtök most is akár a házasság vagy a családi élet vagy a gyülekezetünk kapcsán, nem beszélve arról, hogy mennyire fáj a szívünk a háború miatti sok-sok igazságtalanság és szörnyűség miatt, és lehetne sorolni ebben a világban, ami minket személyesen érint magyarokként is, hívó magyarokként. De a segélykiáltás és a csatakiáltás igei üzenete azért mégiscsak abban erősítsen bennünket, hogy amikor másokért is imádkozunk vagy magunkért, akkor annak a boldog bizonyosságnak a tudatában tegyük, hogy mi tudjuk, hogy kire támaszkodhatunk.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, imádunk téged, hogy az Úr Jézus is e földi életében ugyanúgy átélte ezeket. És köszönjük neked, hogy hányszor kellett neki is úgy könyörögni tehozzád, mint aki segítségre szorul, aki megoldásra szorul, a te szabadításodra kell, hogy várjon, de közben ő maga lett szabadítónkká, megtartónkká. Egyszülött Fiúként elvégzett mindent csakugyan. Köszönjük ezt a titkot. És áldunk azért, hogy mi ezért lehetünk e földi életben is már boldog hívó emberek minden nehézség, baj közepette is.

Szeretnénk megköszönni a mögöttünk levő évek vagy évtizedek minden szabadítását, megoldását. Ha bármelyikünknek az életében éppen most is lenne valami nagy nehézség, különösen is bátorítsad, erősítsed, vigasztald.

De segíts nekünk valóban megtanulnunk, hogy mi nemcsak segítségül hívhatunk téged kiáltva az Úrhoz, hanem ezzel a csatakiáltással megvallhatjuk bizonyossággal, ki is vagy te, akiben bízhatunk, akire támaszkodhatunk.

Köszönjük neked, hogy így bízhatjuk rád ezen az istentiszteleten is a Kárpátalján levő magyarokat különösen is, de minden ottani népet, az orosz és az ukrán háború miatt szenvedőket, az ottani lelki testvéreinket. Köszönjük, hogy te adhatsz szabadítást teljes békességgel, fegyvernyugvással is, mi ezt kérjük. De azt kérjük, hogy amíg az nem is lenne, lelkiekben adjál a tieidnek különösen is, és a tieiden keresztül ott is békét.

Köszönjük neked, hogy könyöröghetünk itthoni magyar népünkért, vezetőinkért. Kérünk, hogy a nyári időszakban készítsd el nekünk a pihenést, ha már nagy szükségünk van rá, a családdal együtt meg a gyülekezetben is. És köszönjük neked, hogy te vagy a mi Istenünk, te vagy a mi megtartónk, és áldunk, hogy most is a gyülekezeti közösségben az istentiszteleten a végén is megvallhatjuk, hogy csak te segíthetsz, és te vagy az, aki segíteni is akarsz és tudsz, Jézusért, Atyánk.

Ámen.

Hajlék az örökkévaló Isten, alant vannak örökkévaló karjai; [...] Boldog vagy Izráel! Kicsoda olyan mint te? Nép, akit az Úr véd, a te segítségednek pajzsa, és aki a te dicsőségednek fegyvere!

5Mózes 33,27a.29a